

Lamentazioni 1

1 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐρημωθῆναι ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων καὶ ἔθρ' ἤνευ τὸν θρήνον τοῦτον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ εἶπεν Πῶς ἐκάθισεν μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγεν' ἦθη ὡς χ' ῥα πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγεν' ἦθη εἰς φόρον.

2 Κλαίουσα ἔκλαυσε ἐν νυκτί, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶν σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπῶντων αὐτ'· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρούς.

3 Μετωκίσθη ἡ Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ πλ' ἠθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὖρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν κατέλαβον αὐτὴν ἀνὰ μέσον τῶν θλιβόντων.

4 Ὅδοι Σιων πενθοῦσιν παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμένοι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθέναι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραίνουσα ἐν ἑαυτῇ.

5 Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλ'· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθνηοῦσαν, ὅτι κύριος ἐταπείνωσε αὐτὴν ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ ν' πια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλιβόντος.

6 Καὶ ἐξῆλθεν ἐκ θυγατρὸς Σιων πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὐρίσκοντες νομὴν καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 Ἐμν' ἦθη Ἱερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπωσμών αὐτῆς, πάντα τὰ ἐπιθυμ' ματα αὐτῆς, ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλιβόντος καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ, ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγάλασαν ἐπὶ μετοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 Ἀμαρτίαν ἤμαρτεν Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτ'· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καὶ γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸς ποδῶν αὐτῆς, οὐκ ἐμν' ἦθη ἔσχατα αὐτῆς· καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτ'· ἰδέ, κύριε, τὴν ταπεινώσιν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ἐχθρός.

10 Χεῖρα αὐτοῦ ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμ' ματα αὐτῆς· εἶδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἅγιασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον, ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμ' ματα αὐτῆς ἐν βρώσει τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχ'· ἰδέ, κύριε, καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγεν' ἦθη ἠτιμωμένη.

12 Οὐ πρὸς ὑμᾶς πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν· ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγεν' ἦθη· φθελγόμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέν με κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλεν πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου κατ' ἄγαν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσίν μου, ἀπέστρεψέν με εἰς τὰ ὀπίσω, ἔδωκέν με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

14 Ἐγρηγορ' ἦθη ἐπὶ τὰ ἀσεβ' ματά μου· ἐν χερσίν μου συνεπλάκησαν, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου, ὅτι ἔδωκεν κύριος ἐν χερσίν μου ὀδύνας, οὐ δυν' σομαι στήναι.

15 Ἐξῆρην πάντας τοὺς ἰσχυροὺς μου ὁ κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσε ἐπ' ἐμὲ καιρὸν τοῦ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν ἐπάτησεν κύριος παρθένω θυγατρὶ Ἰουδα, ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

16 Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατ' ἄγαν ὕδαρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὃ ἐπιστρέφων ψυχ'· ἰδέ, κύριε, ὅτι ἐγένοντο οἱ υἱοὶ μου ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

17 Διεπέτασε Σιων χεῖρας αὐτῆς, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτ'· ἐνετείλατο κύριος τῷ Ἰακωβ, κύκλω

αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν, ἐγεν' ἦθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθιμένην ἀνὰ μέσον αὐτῶν.

18 Δίκαιός ἐστιν κύριος, ὅτι τὸ στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα. ἀκούσατε δ', πάντες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρθέναι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

19 Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐξ' ἦθησαν βρώσιν αὐτοῖς, ἵνα ἐπιστρέψωσιν ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ εὖρεν.

20 Ἰδέ, κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπίκρανα· ἔξωθεν ἠτέκνωσέν με μάχαιρα ὡσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

21 Ἀκούσατε δὴ ὅτι στενάζω ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροὶ μου ἤκουσαν τὰ κακά μου καὶ ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπ' ἄγαν ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, καὶ ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

22 Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἀμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοὶ μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Lamentazioni 2

1 Πῶς ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ κύριος τὴν θυγατέρα Σιων; κατέρριψε ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ καὶ οὐκ ἐμν' ἦθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ.

2 Κατεπόντισεν κύριος οὐ φεισάμενος πάντα τὰ ὠραῖα Ἰακωβ, καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ὀχυρώματα τῆς θυγατρὸς Ἰουδα, ἐκόλλησεν εἰς τὴν γῆν, ἐβεβ' λωσεν βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

3 Συνέκλασε ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψε ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἀνήψε ἐν Ἰακωβ ὡς πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγεν πάντα τὰ κύκλω.

4 Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρός, ἐστερέωσεν δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμ' ματα ὀφθαλμῶν μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιων, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Ἐγεν' ἦθη κύριος ὡς ἐχθρός, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισεν πᾶσας τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρεν τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ καὶ ἐπλ' ἠθεν τῇ θυγατρὶ Ἰουδα ταπεινωμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 Καὶ διεπέτασε ὡς ἄμελον τὸ σκ' νόμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελάθετο κύριος ὃ ἐποίησεν ἐν Σιων ἑορτῆς καὶ σαββάτου καὶ παρώξυνεν ἐμβριμ' ματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.

7 Ἀπόσατο κύριος θυσιαστ' ριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἅγιασμα αὐτοῦ, συνέτριψε ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 Καὶ ἐπέστρεψε κύριος τοῦ διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιων· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατ' ματος, καὶ ἐπένθησεν τὸ προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 Συνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς· βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντας αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστιν νόμος, καὶ γε προφήται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὄρασιν παρὰ κυρίου.

10 Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιων, ἀνεβίβασαν χοδὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατ' ἄγαν εἰς γῆν ἄρχηγούς παρθένους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

11 Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς γῆν ἡ δόξα μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἐκλιπεῖν ν' πιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν Ποῦ σῖτος καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 Τί μαρτυρῶ σοι ἢ τί ὁμοίωσω σοι, θύγατερ Ἱερουσαλημ; τίς σώσει σε καὶ παρακαλέσει σε, παρθένος θύγατερ Σιων; ὅτι ἐμεγαλύνθη ποτῖριον συντριβῆς σου· τίς ἰάσεται σε;

14 Προφήται σου εἶδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σου τοῦ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σου καὶ εἶδοσάν σοι λῆμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

15 Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλημ· Ἡ αὕτη ἡ πόλις, ἣν ἐρουῖσιν Στέφανος δόξης, εὐφροσύνη πάσης τῆς γῆς;

16 Δι᾽νοῖξαν ἐπὶ σὲ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ σου, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, εἶπαν Κατεπίομεν αὐτ᾽ν, πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὖρομεν αὐτ᾽ν, εἶδομεν.

17 Ἐποίησεν κύριος ἃ ἐνεθυμῆθη, συνετέλεσεν ῥήματα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, καθεῖλεν καὶ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ἠψφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρόν, ὑψωσεν κέρας θλίβοντός σε.

18 Ἐβόησεν καρδία αὐτῶν πρὸς κύριον Τεῖχη Σιων, καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῶς ἔκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπῆσαιτο, θύγατερ, ὁ ὀφθαλμός σου.

19 Ἀνάστα ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σου, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σου ἀπέναντι προσώπου κυρίου, ῥον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σου περὶ ψυχῆς νηπίων σου τῶν ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 Ἰδέ, κύριε, καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας οὕτως· εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησεν μάγειρος· φονεῦθ' σονται ν᾽ πια θηλάζοντα μαστούς; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιασμάτι κυρίου ἱερέα καὶ προφ᾽την;

21 Ἐκοιμῆθησαν εἰς τὴν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σου ἐμαγείρευσας, οὐκ ἐφείσω.

22 Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορτῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς κυρίου ἀνασφζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα καὶ ἐπλ᾽θυνα ἐχθρούς μου πάντας.

Lamentazioni 3

1 Ἐγὼ ἄνθρωπος ὁ βλέπων πτωχείαν ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ·

2 παρέλαβέν με καὶ ἀπ᾽γάγεν εἰς σκότος καὶ οὐ φῶς,

3 πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψεν χεῖρα αὐτοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ἐπαλαίωσεν σάρκα μου καὶ δέρμα μου, ὅστέα μου συνέτριψεν·

5 ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ καὶ ἐκύκλωσεν κεφαλ᾽ν μου καὶ ἐμόχησεν,

6 ἐν σκοτεινοῖς ἐκάθισέν με ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

7 Ἀνωκοδόμησεν κατ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνεν χαλκόν μου·

8 καὶ γε κεκράξομαι καὶ βοᾶσω, ἀπέφραξεν προσευχ᾽ν μου·

9 ἀνωκοδόμησεν ὁδοὺς μου, ἐνέφραξεν τρίβους μου, ἐτάραξεν.

10 Ἄρκος ἐνεδρεύουσα αὐτός μοι, λέων ἐν κρυφαίοις·

11 κατεδίωξεν ἀφροσύνην καὶ κατέπαυσέν με, ἔθετό με ἠφανισμένην·

12 ἐνέτεινεν τόξον αὐτοῦ καὶ ἐστ᾽λωσέν με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος.

13 Εἰσ᾽γάγεν τοῖς νεφροῖς μου ἰοὺς φαρέτρας αὐτοῦ·

14 ἐγεν᾽θην γέλωσ παντὶ λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην τὴν ἡμέραν·

15 ἐχόρτασέν με πικρίας, ἐμέθυσέν με χολῆς.

16 Καὶ ἐξέβαλεν ψ᾽φω ὀδόντας μου, ἐψώμισέν με σποδόν·

17 καὶ ἀπόσωτο ἐξ εἰρ᾽νης ψυχ᾽ν μου, ἐπελαθόμην ἀγαθὰ

18 καὶ εἶπα Ἀπόλετο νεῖκός μου καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ κυρίου.

19 Ἐμν᾽σθην ἀπὸ πτωχείας μου καὶ ἐκ διωγμοῦ μου πικρίας καὶ χολῆς μου·

20 μνησθ᾽σεται καὶ καταδολεσχ᾽σει ἐπ' ἐμέ ἡ ψυχ᾽ μου·

21 ταύτην τάξω εἰς τὴν καρδίαν μου, διὰ τοῦτο ὑπομένω.

25 Ἀγαθὸς κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν, ψυχῇ ἢ ζητ᾽σει αὐτόν ἀγαθόν

26 καὶ ὑπομενεῖ καὶ ἠσυχάσει εἰς τὸ σωτῖριον κυρίου.

27 ἀγαθὸν ἀνδρὶ ὅταν ἄρη ζυγὸν ἐν νεότητι αὐτοῦ.

28 Καθ᾽σεται κατὰ μόνας καὶ σιωπ᾽σεται, ὅτι ἦρεν ἐφ' ἑαυτῷ·

30 δώσει τῷ παίοντι αὐτόν σιαγόνα, χορτασθ᾽σεται ὄνειδισμῶν.

31 Ὅτι οὐκ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπόσεται κύριος·

32 ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτιρ᾽σει κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ·

33 ὅτι οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός.

34 Τοῦ ταπεινώσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς.

35 τοῦ ἐκκλίνας κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου,

36 καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτόν κύριος οὐκ εἶπεν.

37 Τίς οὕτως εἶπεν, καὶ ἐγεν᾽θη; κύριος οὐκ ἐνετείλατο,

38 ἐκ στόματος ὑψίστου οὐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν;

39 τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἄνθρωπος περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ;

40 Ἐξηρευν᾽θη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπιστρέψωμεν ἕως κυρίου·

41 ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ

42 Ἡμαρτ᾽σαμεν, ἠσεβ᾽σαμεν, καὶ οὐχ ἰλάσθη.

43 Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς· ἀπέκτεινας, οὐκ ἐφείσω.

44 ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ εἵνεκεν προσευχῆς,

45 καμύσαι με καὶ ἀπωσθῆναι ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Δι᾽νοῖξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν·

47 φόβος καὶ θυμὸς ἐγεν᾽θη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβ᾽·

48 ἀφέσεις ὕδατων κατὰζει ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγ᾽σομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 ἕως οὗ διακύψῃ καὶ ἴδῃ κύριος ἐξ οὐρανοῦ·

51 ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχ᾽ν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 Θηρεύοντες ἐθ᾽ρευσάν με ὡς στρουθίον οἱ ἐχθροὶ μου δωρᾶν,

53 ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζω᾽ν μου καὶ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί,

54 ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ κεφαλ᾽ν μου· εἶπα Ἀπῶσμαι.

55 Ἐπεκαλεσάμην τὸ ὄνομά σου, κύριε, ἐκ λάκκου κατοπιάτου·

56 φων᾽ν μου ἤκουσας Μὴ κρύψῃς τὰ ὠτά σου εἰς τὴν δέησίν μου.

57 εἰς τὴν βο᾽θειάν μου ἤγγισας ἐν ἡ ἡμέρᾳ ἐπεκαλεσάμην· εἰπάς μοι Μὴ φοβοῦ.

58 Ἐδίκασας, κύριε, τὰς δίκας τῆς ψυχῆς μου, ἐλυτρώσω τὴν ζω᾽ν μου·

59 εἶδες, κύριε, τὰς ταραχὰς μου, ἔκρινας τὴν κρίσιν μου·
60 εἶδες πᾶσαν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν εἰς πάντας διαλογισμοὺς αὐτῶν ἐν ἐμοί.
61 Ἦκουσας τὸν ὄνειδισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν κατ' ἐμοῦ,
62 χεῖλη ἐπανιστανομένων μοι καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμοῦ ὅλην τὴν ἡμέραν,
63 καθέδραν αὐτῶν καὶ ἀνάστασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.
64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀνταπόδομα, κύριε, κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν,
65 ἀποδώσεις αὐτοῖς ὑπεραπισμὸν καρδίας, μόχθον σου αὐτοῖς,
66 καταδιώξεις ἐν ὀργῇ καὶ ἐξαναλώσεις αὐτοὺς ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, κύριε.

Lamentazioni 4

1 Πῶς ἀμαυρωθ' ἔσται χρυσίον, ἀλλοιωθ' ἔσται τὸ ἀργύριον τὸ ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι ἄγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.
2 Υἱοὶ Σιων οἱ τίμιοι οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα ὀστράκινα ἔργα χειρῶν κεραμέως;
3 Καὶ γε δράκοντες ἐξέδυσαν μαστοὺς, ἐθ' ἔλασαν σκύμνοι αὐτῶν· θυγατέρες λαοῦ μου εἰς ἀνίατον ὡς στρουθίον ἐν ἐρ' μφ.
4 Ἐκολλ' ἤθη ἡ γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ ἐν δίψει· ν' πια ἤτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν οὐκ ἔστιν αὐτοῖς.
5 Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυφὰς ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις, οἱ τιθηνούμενοι ἐπὶ κόκκων περιβάλλοντο κοπρίας.
6 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἀνομία θυγατρὸς λαοῦ μου ὑπὲρ ἀνομίας Σοδομων τῆς κατεστραμμένης ὡσπερ σπουδῆ, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.
7 Ἐκαθαρίωθησαν ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα, ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρρώθησαν ὑπὲρ λίθους σαπφείρου τὸ ἀπόσπασμα αὐτῶν.
8 Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, οὐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγεν' ἤθησαν ὡσπερ ξύλον.
9 Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματῖαι ῥομφαίας ἢ οἱ τραυματῖαι λιμοῦ· ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.
10 Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἤψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγεν' ἤθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς ἐν τῷ συντρίμματι τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου.
11 Συνετέλεσεν κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεεν θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ καὶ ἀνήψεν πῦρ ἐν Σιων, καὶ κατέφαγεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.
12 Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλημ.
13 Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς τῶν ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.
14 Ἐσαλεύθησαν ἐγγ' ὄγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι· ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς ἦψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.
15 Ἀπόστητε ἀκαθάρτων, καλέσατε αὐτούς, ἀπόστητε ἀπόστητε, μὴ ἄπτεσθε, ὅτι ἀν' ἤθησαν καὶ γε ἐσαλεύθησαν· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν Οὐ μὴ προσθῶσιν τοῦ παροικεῖν.
16 Πρόσωπον κυρίου μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθ' σσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων οὐκ ἔλαβον, πρεσβύτας οὐκ ἠλέησαν.

17 Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς τὴν βο' θειαν ἡμῶν μάταια· ἀποσκοπευόντων ἡμῶν ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον.
18 Ἐθηρεύσαμεν μικροὺς ἡμῶν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν· ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεστιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.
19 Κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ ἀετοὺς οὐρανοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων ἐξ' ἤθησαν, ἐν ἐρ' μφ ἐν' ἄδρευσαν ἡμᾶς.
20 Πνεῦμα προσώπου ἡμῶν χριστὸς κυρίου συνελ' μφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὐ εἶπαμεν· Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσιν.
21 Χαίρε καὶ εὐφραίνου, θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς· καὶ γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτ' ριον κυρίου, καὶ μεθυσθ' σση καὶ ἀποχεεῖς.
22 Ἐξέλιπεν ἡ ἀνομία σου, θύγατερ Σιων· οὐ προσθ' σσει ἔτι ἀποικίσει σε. ἐπεσκέψατο ἀνομίας σου, θύγατερ Ἐδωμ· ἀπεκάλυπεν ἐπὶ τὰ ἀσεβ' ματά σου.

Lamentazioni 5

1 Μν' σθητι, κύριε, ὅ τι ἐγεν' ἤθη ἡμῖν· ἐπίβλεψον καὶ ἰδὲ τὸν ὄνειδισμὸν ἡμῶν.
2 κληρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἰκοὶ ἡμῶν ξένοις.
3 ὄρφανοὶ ἐγεν' ἤθημεν, οὐχ ὑπάρχει πατ' ρ' μητέρες ἡμῶν ὡς αἱ χῆραι.
4 ἐξ ἡμερῶν ἡμῶν ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάγματι ἤλθεν.
5 ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν ἐδιώχθημεν· ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν.
6 Αἰγυπτος ἔδωκεν χεῖρα, Ἀσσοῦρ εἰς πλησμονὴν αὐτῶν.
7 οἱ πατέρες ἡμῶν ἤμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν· ἡμεῖς τὰ ἀνομ' ματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.
8 δοῦλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν, λυτρούμενος οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.
9 ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσοίσομεν ἄρτον ἡμῶν ἀπὸ προσώπου ῥομφαίας τῆς ἐρ' μου.
10 τὸ δέρμα ἡμῶν ὡς κλίβανος ἐπελειώθη, συνεσπάσθησαν ἀπὸ προσώπου καταιγίδων λιμοῦ.
11 γυναικῶν ἐν Σιων ἐταπείνωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν Ἰουδα.
12 ἄρχοντες ἐν χερσὶν αὐτῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύτεροι οὐκ ἐδοξάσθησαν.
13 ἐκλεκτοὶ κλαυθμὸν ἀνέλαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ ἤσθθησαν.
14 καὶ πρεσβῦται ἀπὸ πύλης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.
15 κατέλυσεν χαρὰ καρδίας ἡμῶν, ἐστράφη εἰς πένθος ὁ χορὸς ἡμῶν.
16 ἔπεσεν ὁ στέφανος τῆς κεφαλῆς ἡμῶν· οὐαὶ δὴ ἡμῖν, ὅτι ἡμάρτομεν.
17 περὶ τούτου ἐγεν' ἤθη ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ τούτου ἐσκότασεν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν·
18 ἐπ' ὄρος Σιων, ὅτι ἠφανίσθη, ἀλώπεκες διήλθον ἐν αὐτῇ.
19 σὺ δέ, κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα κατοικ' σσεις, ὁ θρόνος σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.
20 ἵνα τί εἰς νεῖκος ἐπιλ' σση ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς μακρότητα ἡμερῶν;
21 ἐπίστρεψον ἡμᾶς, κύριε, πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφησόμεθα· καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν καθὼς ἔμπροσθεν.
22 ὅτι ἀπωθούμενος ἀπώσω ἡμᾶς, ὠργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως σφοδρά.